

ಅದಿರತದೆ ಅಂತ ಬಾಂಡುಪೇಪರ ಮೇಲೆ ಬರಕೊಡತೀಯೆ?...’ ಅಸಹನೆಯಲ್ಲಿ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ್ದರು. ‘ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ತರಾ ಆಗತದೆ ಅಂತ ನಿನಗ್ಯಾಕನ್ನೀಕು? ನನಗವಳೇ ಸರಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತು...’ ಭಂಡ ಉತ್ತರ. ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಜಗಳ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎದ್ದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಲವಂಗಿಕಾ ವಿಚ್ಛೇದನಕೊಪ್ಪದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದಳು. ಆಮೇಲೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಮ್ಮತಿಯ ಸಹಿ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ನಲವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶರತ್ತನ್ನಿಟ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಳು. ಅವರವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ತಿನ್ನುತ್ತ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಹೂಡಿದ್ದರು. ಯಾರಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ತಾನು ಗಿರಿಜಾ ಎದೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಎದೆಗೂಡೇನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಡಲನ್ನೂ ಮೂಸಿನೋಡುವ ಸಮಾಜದ ಅನವಶ್ಯಕ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಸುಗುಸು ಸುರುವಾಗಿ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಏನಾದರೂ ಸತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ ಅನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದುಬಿಡುವ ಸಾತ್ವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಲವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಡಿ ಅನ್ನೋ ಬೇಡಿಕೆ ಸುಮಂತನಿಂದ ಬಂದು ಈಗೀಗ ಪದೇಪದೇ ವಿಚಾರಿಸುವ ಒತ್ತಡವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಸಮಯ ಸರಿದಂತೆ ಹೆಂಡತಿಯೂ ‘...ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಅತ್ತಾಗೆ. ಅವ ಗೋಳಾಡತಾ ಇದ್ರೆ ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಯಾವ ಸುಖಕ್ಕೆ?’ ಅಂತ ಗೋಣಗಾಟ ಸುರುಮಾಡಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿಸುವ ಸಂಧಿಕಾಲ ನಿಕಟದಲ್ಲಿತ್ತು. ತಾನಾಗಲೇ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಗಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಂಡ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ದೆಯಲ್ಲ! ಗಿರಿಜ ಜಾಂಡೀಸಾಗಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಲಾಚಾರಾದಾಗ ಯಾವ ದುಷ್ಟಗ್ರಹ ಮಾರ್ದವಿಯ ಒಂಟಿಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಯ್ದಿತೋ. ‘ಹಾದರದ ಮುಂಡೆ! ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಹ್ಯಾಗರ್ತದೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ನೀನು? ಈಗ ಇಷ್ಟುಕಾಲದಮೇಲೆ ಅವನ ಚಿತಾವಣೆಗೆ ಬಿದ್ದೆ ಹೌದಾ? ಏನು ಸಾಕ್ಷಿ ಇದೆ ನಿನ್ನತ್ತ?’ ಹಲ್ಲುಮುಟ್ಟಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೆಳದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳೂ ಹೆದರದೆ ‘...ಸಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಾದ ನೀವು? ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಎಳಕಂಡ್ರಲ್ಲ? ಚಡ್ಡಿ ಹಾಂಗೇ ಇಟ್ಟಿದೆ, ತೋರ್ಸಲಾ?’ ಅಂದ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತಕ್ಕೆ, ಅವಳಿಗಾವ ಚಡ್ಡಿ? ಅನ್ನುವ ಉಡಾಫೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಆಮೇಲೆ ಆಗಾಗ ಬಂದರೂ, ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅದು ಮುಖದಮೇಲೇ ಬಿದ್ದಂತೆನಿಸಿ ಮೈಯ ನೀರೆಲ್ಲ ಬಿಸಿದುಹೋಗಿ ಕುಸಿದುಬೀಳುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಎಂಥಾ ಕಾಲ! ಯಾರು ಬೇಕಾದ್ದು ಈಗ ಲಕ್ಷದ ಮಾತಾಡಬಹುದು...

ಯಶವಂತಪುರ ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಇಳಿಯುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಒಂದು ಚೂರು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಂಬರು ವಿಳಾಸ ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತ, ‘ಅಡಕೆತೋಟದ ವಿಷಯ ನೆನಪಿರಲಿ, ಒಳ್ಳೇ ಹೂಡಿಕೆ... ಆಯ್ತಾ? ಫೋನು ಮಾಡತಾ ಇರಿ’ ಅಂದರು. ಕಾಮತರ ನಂಬರನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ಗೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ. ರೈಲು ಯಾವುದೋ ಕ್ರಾಸಿಂಗಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೆಟ್ರೋನ ಹತ್ತೋದಾದರೆ ಯಶವಂತಪುರದಲ್ಲು ಇದೆಯಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ಹೊಳೆದು ಬ್ಯಾಗ್‌ಗತ್ತಿಕೊಂಡು ಇಳಿದೇಬಿಟ್ಟರು.

ಜೇಪಿ ನಗರದ ಫ್ಲಾಟ್‌ನ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಮುಜುಗರ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಿತು. ಸುಮಂತನಿದ್ದ. ‘ನೀನು ಕಾಲುಮುಖ ತೊಳೆದು ಫೈಶ್ ಆಗಿ ಬಾ. ಕೆಳಗೆ ಮೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಂಡು ಬರುವ’ ಅಂದ. ಊಟ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಿತು. ವಾಪಸು ಬಂದಮೇಲೆ ‘ಅವಳಿಲ್ಲವೇನೋ?’ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ‘ನೆಂಟರ ಮನೆಗೋ ಫ್ಲೆಂಡ್ಸ್ ಮನೆಗೋ ಹೋಗಿರಬಹುದು, ನನಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಚಾಪಿ ಇರತದೆ’ ಅಂದ. ಆಮೇಲೆ ‘ಹಣದ್ದು ಏನಾದ್ರು ಮಾಡಿದ್ದಾ?’ ಕೇಳಿದ. ‘...ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಲ್ಲವಾ! ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಚಾರ. ತೋಟದಮೇಲೆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ’ ಬೇಜಾರಿಂದ ನುಡಿದರು. ಉತ್ತೇಜಿತನಾಗಿ ‘ಬೇಗ ಒಂದು ಮೂವತ್ತಾದ್ದು ಕೊಡು. ಈ